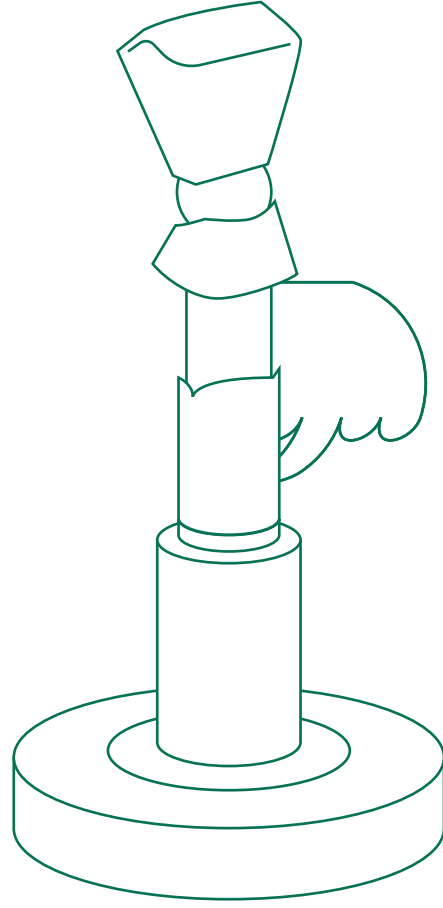

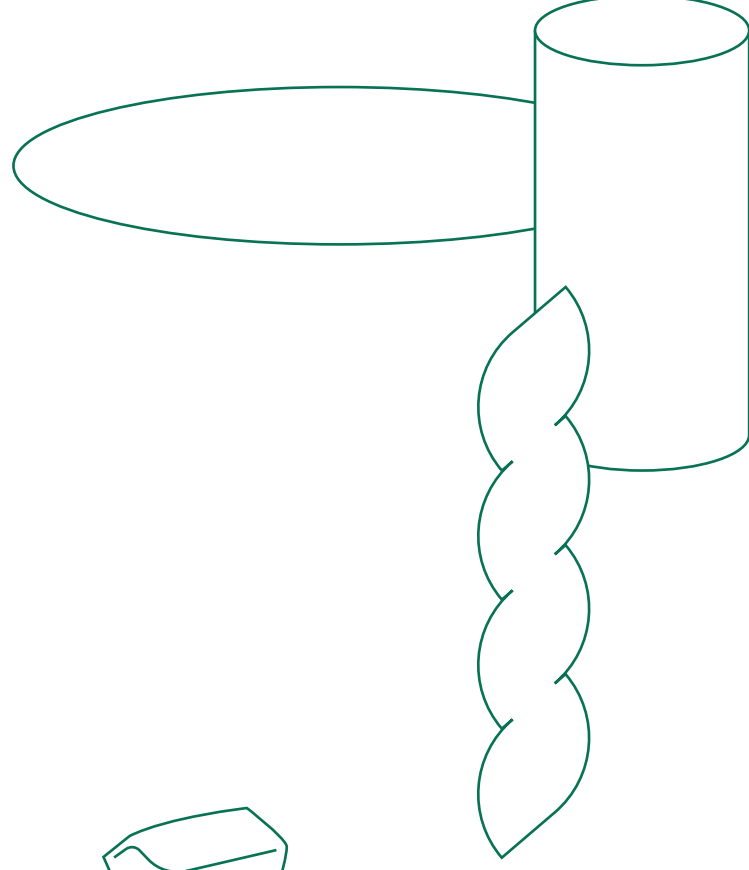
NADIA NAVEAU

12.12.2021

03.04.2022

● DE WARANDE

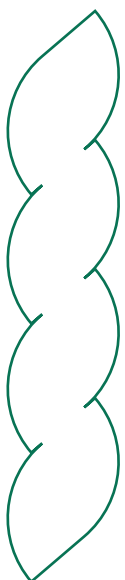

BRINGER TOGETHER

zaal 1

Na een visuele introductie tot Nadia Naveaus oeuvre doorheen de ingang, komen we in deze zaal bij recenter werk terecht. In 'Bringer Together' refereert Nadia Naveau meermaals aan de opstelling van archeologische musea. Dat is voor de eerste keer te zien in deze zaal, waar de poort doet denken aan poorten uit de oudheid, met grote reliëfs, die in musea worden nagebouwd. De witte, gipsen reliëfs zijn tegen de muur gestapeld zoals een stockageruimte, wat ervoor zorgt dat de onderste werken heel nauwkeurig en van dichtbij bekeken kunnen worden. De reliëfs ontstonden heel spontaan in haar atelier: toevallig had ze over het hele oppervlak van haar werktafel een laag klei uitgesteld, en begon ze er met haar vingers in te tekenen en te kneden. De resultaten lijken abstract, maar hier en daar kunnen figuratieve vormen tevoorschijn komen – omdat ze er werkelijk zijn, of door associaties in de blik van de kijker, dat laat de kunstenaar in het midden.

Het grote ovaal van '*Pori*' heeft de grandeur van een historisch artefact, maar de abstractie van een hedendaags werk. Hoewel het beeld van gips is, ziet het er opvallend gekneed uit, en is de artistieke aanwezigheid van de kunstenaar voelbaar. Het zou een religieuze relikwie kunnen zijn, of een uitvergroot dodenmasker. Door de schaal oefent het een bijna magische kracht uit op de ruimte. Het verwelkomt de bezoeker, maar geeft weinig prijs van wat er te wachten staat. Deze ruimte dompelt ons onder in een raadselachtige abstractie, die echter essentieel is voor het oeuvre van Nadia Naveau.

zaal 2

Via een smalle gang komen we in een "kabintruimte" terecht, waar de kunstenaar een inzicht in haar denk- en werkproces geeft. Ook deze verlichte kasten herinneren aan historische musea, waar kostbare artefacten op een gelijkaardige manier worden uitgesteld. De kleine collages, of assemblages, lijken nog het meest op studies, meestal zijn het tentatieve samenstellingen van gevonden elementen: dingen die in Nadia Naveaus atelier liggen, restanten, kleine voorwerpjes die ze in haar studio in Frankrijk of tijdens een residentie ontdekte, of fragmenten van materialen. Ze plaatst die elementen op een spontane, speelse manier bij elkaar, als een puzzel en creëert zo nieuwe, op zichzelf staande sculpturale objecten. Zo is eigenlijk ook de tentoonstelling 'Bringer Together' opgevat: als een visuele puzzel, vertrokken vanuit associaties die zij zelf bij haar werken maakt, en open voor interpretaties en lezingen van de kijker, met in elke ruimte een andere sfeerbeleving.

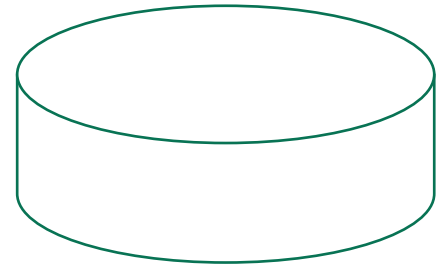
zaal 3

In haar solotentoonstelling in Museum Dhondt-Dhaenens in 2019, hernam Nadia Naveau voor het eerst oudere werken in gips. Ze zocht de oude mallen en gebruikte ze opnieuw. Soms waren de mallen onvolledig en beschadigd, en dus zijn de resultaten geen exacte kopieën van de bestaande werken, maar eerder een reflectie. Hier toont ze een selectie van die werken. De opstelling doet denken aan negentiende-eeuwse Parijse salons voor sculptuur, waar kopers een model uit gips konden uitkiezen, dat dan in het materiaal en de grootte van hun keuze werd uitgevoerd. Terwijl haar werken vaak heel kleurrijk en gelaagd zijn, met verschillende materialen, zijn deze beelden veel 'bloter', in zekere zin gereduceerd tot een sculpturale essentie. En toch is haar herkenbare stijl er nog: die mix tussen populaire en klassieke cultuur, die fijne details, die gestileerde vormen.

Achteraan de zaal, in een halfronde nis, staat trots *'Magic Mama'* – een werk dat Nadia Naveaus oeuvre perfect representeert. De buste op een hoge sokkel verwijst naar een genre binnen de klassieke beeldhouwkunst, terwijl de mengelmoes van kleuren en materialen het werk heel 'pop' en hedendaags maken. Het ene oog van het beeld zou van een Simpsons-personage kunnen zijn, en met fragmenten van klassieke kaders creëert ze gouden stralen. De klei is grillig vormgegeven, de kleuren en veelheid aan andere materialen zorgen voor een interessante, collageachtige gelaagdheid.

zaal 4

In deze zaal volgt weer een heel nieuwe kijkervaring, er hangt een zekere stilte en sereniteit, versterkt door het zachte tapijt. De kijker is op een bijna intieme manier omringd door vriendelijke maskers, die ook tijdens de Triënnale van Brugge te zien waren. Inspiratie vond ze onder meer tijdens haar reis naar Mexico, waar ze niet alleen veel maskers zag, maar ook de kleurrijke en vrolijke sfeer, hier vertegenwoordigd door de linten, in zich opnam. De spiegelende maskers bevatten bepaalde details die terugverwijzen naar elementen uit andere werken. De kleuren van de linten komen (toevallig of niet?) ook terug in de felgekleurde muren doorheen de expo en beide benadrukken het belang van kleur voor haar hele oeuvre.

gang + patio

In de gang en via de inkijk op de patio zijn twee beelden te zien waarin de kunstenaar speelt met materialen en hun uitstraling. *'Funny Five Minutes, Goofin' Around'*, het beeld op de patio van de Expozaal in de Warande, toont een herkenbare afbeelding van het Disney-personage Goofy, dat op zijn rug ligt. Op zijn voeten draagt hij abstracte elementen, schijnbaar rugleuningen van stoelen. De basis van de sculptuur is een palet. Het is moeilijk te identificeren in welk materiaal het monochrome beeld vervaardigd is: is het misschien geverfd hout, of toch steen, zoals de textuur en kleur lijken te suggereren? In werkelijkheid bestaat het beeld voornamelijk uit polyester en steenpoeder. Iets gelijkaardigs geldt voor *'Braize en Août'*. De kleur en huid van het werk doen denken aan gips of steen, maar niets is minder waar: het beeld is gemaakt van piepschuim.

zaal 5

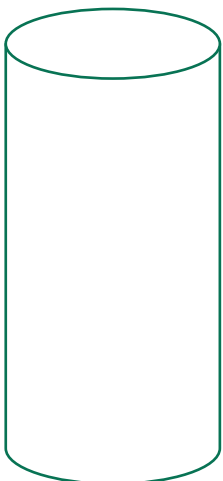
Net als elke zaal is ook deze een totaalinstallatie. In deze *'A Random Sample'* (de titel van haar project in 2012 in M HKA vertaalt goed hoe de meeste werken van Nadia Naveau ontstaan: als intuïtief samengebrachte fragmenten) gaan de samengebrachte werken met elkaar in dialoog, en worden ze tot een geheel gebonden door de kleuren en texturen van de ruimte zelf.

'Les Mamelles de Tirésias' (genoemd naar een opera van de surrealistische dichter Guillaume Apollinaire) is toch wel een sleutelwerk in haar oeuvre, en komt in verschillende versies terug in de tentoonstelling: in wit gips, in brons, en de oorspronkelijke versie in deze zaal, met verschillende kleuren en materialen. Ook dit werk is een samenstelling van meerdere 'bouwelementen', fragmenten van sculpturen of sokkels, dat door bepaalde details, zoals de uitstekende 'vleugel', kwaliteiten van een figuur met een houding en ledematen krijgt.

zaal 6

Deze ruimte, die volledig in rode en roze tinten ingericht is, geeft een speelse reflectie op eerder klassieke beeldhouwmaterialen: brons, keramiek, marmer. Voor het eerst in haar carrière maakt Nadia Naveau een fontein, met de titel *'My Puddle of a Thumb'*. Het beeld (met een groot aandeel marmerpoeder) is een bescheiden hommage aan Brancusi's *'Slapende Muze'*. Het gezicht is dat van haar eerder werk *'Olympia'*, dat in verschillende versies en constellaties terugkomt, ook doorheen deze tentoonstelling. Hetzelfde geldt voor de uitgestrekte hand waarop het hoofd van *'Olympia'* rust – dat we kunnen herkennen in bijvoorbeeld de handschoen van Goofy, maar ook in de hand op het hoofd van *'Crazy Diamond'*. Uit de mond van het gezichtje, dat mogelijk slaapt, loopt een dun, aandoenlijk straaltje water, dat vervolgens het beeld omringt. De fontein is allesbehalve een feestelijke, barokke sproeier. Het is eerder een intieme verstillings, waarin het water zacht de enige beweging voortbrengt.

In het opvallende *'Golden Age Banquet'* komen verschillende motieven uit Nadia Naveaus denken samen. Het beeld in staal en gietijzer, met gouden en bronzen kleuren, toont een portret van de mythologische figuur Herakles, met een leeuwenkop op zijn hoofd (de Nemeïsche leeuw doden was de eerste van zijn beroemde "twaalf werken"). Bovenop die leeuwenkop prijken echter ook Mickey Mouse-oren, die op een humoriserende manier breken met het ernstige, historisch aandoende karakter van het personage. Het barok aandoende gezicht, dat bijvoorbeeld terugkomt in *'Deaf Ted'*, wordt hier dan weer gecombineerd met goudkleurige, gestileerde vormen, die het ondersteunen.

zaal 7

Het uitbundige, drukke *'Centurion City'* ademt vooral een barokke sfeer. De beeldengroep herinnert wat aan *'Le Salon du Plaisir'*, dat in de volgende ruimte te zien is, maar vormt een groter en samenhangender geheel. Refereert het beeld aan de chaos van een oorlog? Er zit in ieder geval veel beweging in, met een confrontatie tussen mens en dier, met referenties aan mythologische figuren, maar evenzeer aan een entertainmentcultuur, bijvoorbeeld door de toevoeging van een kleine carroussel. Enkele fragmenten van het keramieken beeld lijken gereflecteerd in de houten sculptuur aan de overkant van de ruimte. De dialoog tussen deze twee vult de gehele, eerder gedrongen kamer, die onvermijdelijk het pad uitstippelt naar de laatste halte van de tentoonstelling.

zaal 8

Het werk *'Le Salon du Plaisir'* uit 2007 was eigenlijk het startpunt voor de visuele puzzel van deze tentoonstelling. De donkere ruimte en sokkel, die ook toelaat om de werken op ooghoogte te zien, zorgen voor een zeker dramatisch, theateraal effect. Hier komt alles samen. Met deze installatie, die bestaat uit een eclectisch en bijna barok geheel van verschillende kleine beelden op één breed oppervlak – de ene gestileerder, de andere drukker – betekende een keerpunt in haar oeuvre. In dit werk kwamen voor het eerst The Simpsons en Bernini samen, in dit werk speelde ze voor het eerst met klassieke manieren om sculpturen te presenteren, met contrasten en collage-elementen. De titel verwijst enerzijds naar de Parijse salons, waar een grote hoeveelheid kunstwerken samenkwamen in een verkoopspresentatie, maar anderzijds ook naar het plezier dat in dit werk, en in alle werken van Nadia Naveau zit. Met dit werk trok ze haar oeuvre en praktijk volledig open: het is een explosie van inspiratie en verbeelding, een uitbundige viering van het plezier dat creëren is.

tekst: Tamara Beheydt

(IN)GANG

1. *Roman Riots (studie)*
2010, klei, tapijt, plexiglas

zaal 1

2. *Pori*
2019, plaaster, metaal, MDF sokkel

3. *Carvings #1 - #22*
2019, plaaster

zaal 2

4. *I Spy with my Little Eye*
2021, mixed media

zaal 3

5. *Pillar*
2019, plaaster, synthetische plaaster, MDF

6. *Olympia & Figaro*
2016 – 2019, plaaster, MDF sokkel

7. *Magic Mama*
2016, keramiek, gemengde media
private collectie

8. *Knickerbocker Glory*
2019, plaaster, MDF sokkel

9. *Les Mamelles de Tirésias*
2018 – 2019, plaaster,
synthetische plaaster, MDF

10. *Roi, je t'attend à Babylone*
2014, plaaster, plasticine
eigendom stad Antwerpen, in langdurige bruikleen bij M HKA

11. *Into The Wild (Santa, Davy & Grizzly)*
2009 – 2019, synthetische plaaster, MDF sokkel

12. *Golden Age Banquet*
2016 – 2019, plaaster, metaal, MDF sokkel

13. *Figaro's Triumph*
2014, plaaster
eigendom stad Antwerpen, in langdurige bruikleen bij M HKA

14. *Roman Riots #2*
2010 – 2019, plaaster, metaal, MDF sokkel

15. *Rose-Water-Sun-King's Delight*
2014, plaaster, acryl

16. *Deaf Ted*
2014, plaaster
eigendom stad Antwerpen, in langdurige bruikleen bij M HKA

zaal 4

17. *Les Niches Parties*
2017, staal, textiel

gang + patio

18. *Braize en Août*
2021, polystyreen

19. *Funny Five Minutes, Goofin' Around*
2018, blauwe steenpoeder, polyester

zaal 5

20. *Les Mamelles De Tirésias*
2018, textiel, staal, hout

21. *Bunnykins Square II*
(red green and violet-yellow rythms)
2016, hout, epoxy, tapijt, rubber, acryl, staal

22. *A Random Sample 2*
2014, mixed media

23. *Green Silver Screen*
2016 epoxy

24. *Bunnykins Square I*
2016 hout, tegels, staal, acryl

25. *Palenque*
2018, keramiek, hout, textiel

zaal 6

26. *Winter, Spring, Summer Or Fall*
2018, keramiek

27. *Golden Age Banquet*
2016, staal, gietijzer

28. *My Puddle of a Thumb*
2021, marmervoeder

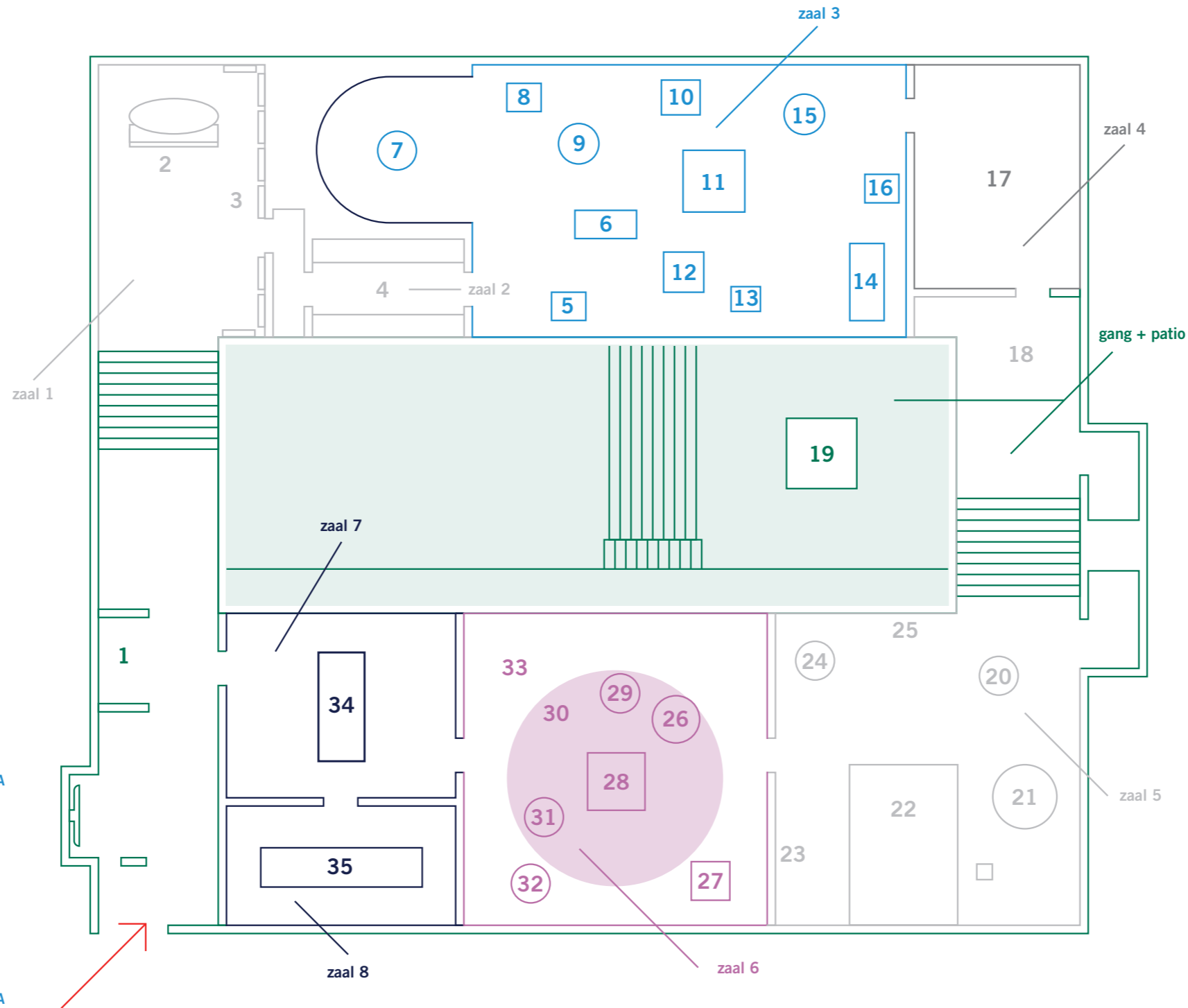
29. *Crazy Diamond*
2018, keramiek, staal, beton

30. *Les Bois de Constructions de Saint-Bonnet-Tronçais,*
2012, epoxy, mixed media

31. *Les Mamelles De Tirésias*
2021, brons

32. *Danoota*
2016, brons

33. *All Things Must Pass*
2018, keramiek, rubber, staal

zaal 7

34. *Centurion City*
2009, keramiek

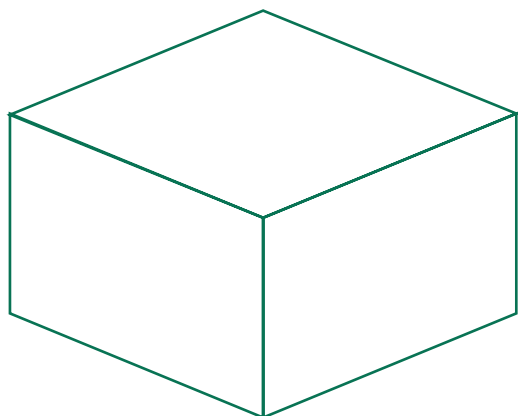
35. *Le Salon du Plaisir*
2007, keramiek

zaal 8

35. *Le Salon du Plaisir*
2007, keramiek

zaal 7

34. *Centurion City*
2009, keramiek

COLOFON

BRINGER TOGETHER – Nadia Naveau

Programmatie / Glenn Geerinck

Productie / Laura Ballardini

Techniek en opbouw / Joris Ribbens, Jan Van den Bosch, Lenni Lunardi, Johan Bronder, Yari Arnesano, Bart Labbeke, Niel Van Tongerlo

Scenografie / Hans Wuyts, Nadia Naveau

Educatie / Harm Van Zwol

Vormgeving / Joachim Sneyers

Teksten / Tamara Beheydt

Pers / Roxane Baeyens

Onze oprechte dank gaat uit naar Annelies Nagels, Bart Vanderbiesen, Nick Andrews, Pieter Van der Donckt, Thomas Soete, Xander Faes, Senne Roekens, Ramiro De Backer, Ian De Weerd, Rune Tuerlinckx, Witold Vandenbroeck, alle bruikleengevers en iedereen die heeft geholpen bij het tot stand komen van de tentoonstelling.

